

ת"פ 30202/11/17 - מדינת ישראל נגד גל לוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

ת"פ 30202-11-17 מדינת ישראל נ' לוי
לפני כבוד השופט עמית דניאל בארי

מדינת ישראל	המאשימה
ע"י ב"כ עו"ד יהונתן גנץ	
נגד	
גל לוי	
ע"י ב"כ עו"ד יונתן רכס	הנאשמים

הכרעת דין

כללי

1. כנגד הנאשם הוגש בנובמבר 2017 כתב אישום המייחס לו עבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש, עבירה לפי סעיף 380 לחוק העונשין, תשל"ז - 1977 (להלן: ה"חוק").

2. התביעה טוענת כי ביום 2.1.17, סמוך לשעה 15:30 ברחוב הפרדסים 1 בהרצליה הגיעה הגב' א א (להלן: המתלוננת) לחניה והבחינה בנאשם ובגרושתו הגב' קנדיס קוצ'ין מתווכחים.

המתלוננת ירדה מרכבה ואמרה "מה זה הדראק הזה" והוסיפה כי אינה רוצה להיות מעורבת.

3. המתלוננת נכנסה לרכבה במטרה לנסוע מהמקום. הנאשם ניגש אל רכבה ותקף את המתלוננת בכך שאחז בכוח בידה השמאלית, משך אותה מחוץ לרכב והכה בפניה במכת אגרוף בצד ימין ועזב את המקום. כתוצאה מהתקיפה נגרמו למתלוננת הימטומה גדולה בלחי ימין והימטומה קטנה בפרק כף יד שמאל.

4. הנאשם כפר במיוחס לו וטען כי כלל לא תקף את המתלוננת.

מהלך הדיון

עמוד 1

5. יודגש כי חלק מהעובדות בתיק זה הן עובדות מוסכמות. ביום 2.1.2017, סמוך לשעה 15:30 התווכח הנאשם עם גרושתו קנדיס קוצ'ין.
- במהלך הוויכוח נכנסה לחניה המתלוננת שהתגוררה באותו בנין בו מתגוררת הגב' קוצ'ין.
6. הנאשם חש כי הכניסה לחניה היתה מסוכנת. הוא דפק בשמשת רכב המתלוננת והעיר לה שהיא סיכנה אותו ואת בתו.
7. המתלוננת ירדה מרכבה, כינתה את הנאשם כדרעק על כך שצועק על שכנתה ואף החליפה עמו דברים בוטים בצעקות.
8. לגבי המשך הדברים קיימות גרסאות שונות שיפורטו בהמשך.
9. בשעה 18:49 התקשר בעלה של המתלוננת למשטרה והודיע כי אשתו הותקפה וכי נגרם לה חבלה בפנים, שוטר שנשלח למקום, רס"ל ברדה גלעד, הגיע לבנין בשעה 18:53.
10. מוסכם על הצדדים כי בעלה של המתלוננת, ת כ, דיבר בצורה לא נאותה עם המוקדן של המשטרה, השמיע איומים והעליב את המוקדן.
- ת כ דיבר בצורה בוטה עם קנדיס קוצ'ין ואיים כי ידאג שיקחו לה את הילדה.
11. המתלוננת צולמה על ידי טכנאי מז"פ (ת/15), מהצילומים עולה בבירור כי למתלוננת "פנס" מתחת לעין ימין וסימן חבלה קטן קרוב למרפק שמאל.
12. המתלוננת התבקשה מספר פעמים להתייב לעימות עם הנאשם אך סירבה לעשות כן.
- הנאשם הביע הסכמה לכך בהזדמנות הראשונה בהודעתו באזהרה.
13. בשיחה שקיים רס"ב צלניקר עם הגב' אפרת גזית, הגב' גזית אמרה לו מבלי שהזכיר במה מדובר "...ראיתי את זה..." "..." הוא לא תקף אותה...". בעקבות דברים אלה זימן החוקר את הגב' גזית לחקירה ליום 30.3.17 (ת/11).
14. ביום 2.4.17 ערך החוקר מזכר נוסף (ת/12) וציין כי הגב' גזית לא הגיעה לחקירה.
- הוא התקשר אליה היא מסרה לו כי בעצם לא נוכחה בעת האירוע ולא ראתה את האירוע ורק שמעה

קולות ויכוח מהרחוב.

לשאלת החוקר איך הדברים מתיישבים עם מה שאמרה קודם, מסרה שהתבלבלה כיוון שהייתה עסוקה בטיפול בתינוק.

התרשמות מן העדים

15. התרשמתי התרשמות חיובית מן המתלוננת. המתלוננת הינה אישה תלונית שלא הסתירה את תלונה בבן זוגה ובהוריה.

היא גם מסרה בכנות שסבלה מבעיות נפשיות והייתה מטופלת בהקשר לכך.

16. למרות האמור לעיל, יש לציין כי עובדות רבות שנמסרו על ידי המתלוננת התבררו כמדויקות. המתלוננת אישרה כי הנאשם העיר לה על כניסתה המסוכנת לחניה. היא ציינה כי כינתה את הנאשם כדרעק בהקשר לוויכוח בינו לגרושתו וכי הגרושה אמרה לנאשם כי עוד אישה מכנה אותו דרעק. דבר זה אושר על ידי הגב' קוצין.

17. בניגוד לדברי הנאשם שמנסה לצמצם את היקף ומהות חילופי הדברים בינו למתלוננת, הגב' קוצין מציינת כי חילופי הדברים היו ארוכים ובוטים יותר וכי הכניסה את ביתה לתוך הרכב כדי שלא תשמע את הדברים.

18. הפגיעה שנפגעה המתלוננת תואמת באופן מלא את תיאור התקיפה. המתלוננת סיפרה את האירוע לבעלה כשעתיים וחצי אחרי ההתרחשות.

זעמו של בעלה מתיישב עם דברי המתלוננת ומסביר את חששה להתקשר אליו מוקדם יותר.

19. לא מצאתי כי יש משמעות לאי זכירת הנסיבות שגרמו לפגיעה בעינה בשאלה שהוצבה לה בחקירה הנגדית. ברור שהפגיעה שהוצגה באותה תמונה אינה הפגיעה שהמתלוננת נפגעה ביום האירוע.

20. הנאשם וגרושתו טענו כי לא ראו פגיעה בפניה של הנאשמת כשעזבה את המקום. המשמעות של הדברים הינה כי המתלוננת נפגעה בדרך לא ידועה בין השעה 16:00 ל-18:30 והעלילה על הנאשם כשטענה כי הוא פגע בה.

יודגש כי העלילה שטוענים לה מתייחסת רק למשיכה והמכה ולא לוויכוח שקדם לאותה פגיעה.

21. הנאשם וגרושתו עשו עלי רושם פחות אמין. התרשמתי כי הגרושה עשתה מאמצים להגן על הנאשם.
- הגב' קוצ'ין עדכנה את הנאשם מיד לאחר שבעלה של המתלוננת הגיע זועם לביתה. היא יצאה מדירתה בלוויית שכנתה הגב' אפרת גזית שהייתה מוכרת גם לנאשם.
22. סביר להניח שהיא סיפרה לגב' גזית על הטענות נגד הגרוש שלה ועל איומי מר כ עליה. יודגש כי לא הגב' קוצ'ין ולא הנאשם הזכירו את נוכחות הגב' גזית בזירה. אם הגב' גזית הייתה בזירה סביר להניח שהייתה מוסרת על כך לגב' קוצ'ין.
23. הגב' קוצ'ין ציינה כי הוויכוחים בין הגרוש שלה למתלוננת התנהלו בצעקות וכי המכה שהנאשם הכה את רכבה היה מכה מתוך עצבים. גב' קוצ'ין גם ציינה כי המתלוננת מסרה שהיא אמא והיא בהריון כבר בוויכוח הראשון.
24. הנאשם ניסה לצמצם את האירוע לתת לו מימד מינורי ולהסתיר את זעמו. הנאשם כעס על דרך חניית המתלוננת, הכעס שלו גבר כשהמתלוננת כינתה אותו דרעק והתערבה בעניין לא לה. כתוצאה מן הכעס המצטבר משך הנאשם את המתלוננת בחוזקה והכה בה בפניה וגרם לה לחבלות.
25. היה רצוי לא להסתפק בשיחת הטלפון השנייה עם גב' גזית אלא לעמוד על חקירתה במשטרה. למרות האמור לעיל, נוכח הדברים שצינתי לעיל, לא מצאתי כי יש בפגם הזה כדי להשפיע על ההליך.

סיכום

26. לאחר שבחנתי את העדויות והראיות בכתב שהוגשו לעיוני שוכנעתי כי המאשימה הוכיחה במידת הודאות הדרושה במשפט פלילי את המעשים המיוחסים לנאשם.
- התוצאה הינה כי הנאשם מורשע בעבירה המיוחסת לו בכתב האישום.

ניתנה היום, כ' כסלו תשע"ט, 28 נובמבר 2018, במעמד הצדדים